

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ס"ג ע"ב

פרשת אחרי מות

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ס"ג ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בְּכָל מָה דְּאִתְעָבִיד, בְּעֵי בַר נָשׁ זְמִין לְהֵהִיא מְלָה. אֵית בַּר נָשׁ דְּבִרְכָתָא אֲתִקְיִים עַל יְדִיהּ יִתִּיר מֵאַחֲרָא. תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב בֵּיהּ בְּכֻהֲנָא, (משלי כב) טוֹב עֵין הוּא יְבוֹרָה, אַל תִּקְרִי יְבוֹרָה, אֲלֵא יְבוֹרָה, בְּגִין דְּהוּא זְמִין דִּיתִקְיִים בְּרִכָּתָא עַל יְדִיהּ בְּהָאִי. (ס"א ושארי ברכתא באשגחותא דיליה).

תרגום לעברית

לְמִדְנּוּ, וְשִׁלַּח בֶּיַד אִישׁ עֲתִי הַמְדַּבֵּרָה. מַהוּ אִישׁ עֲתִי? אֲלֵא סוּד הַדְּבָר כֶּה הוּא - בְּכָל מַה שְׁנַעֲשֶׂה, צָרִיךְ אָדָם מְזָמֵן לְאוֹתוֹ דְּבָר. יֵשׁ אָדָם שֶׁהַבְּרָכָה מִתְקַיֶּמֶת עַל יָדוֹ יוֹתֵר מֵאַחֵר. בֹּא וּרְאֵה מַה כְּתוּב בְּכֻהֵן, טוֹב עֵין הוּא יְבוֹרָה, אַל תִּקְרִי יְבוֹרָה אֲלֵא יְבוֹרָה, כִּי הוּא מְזָמֵן שְׁתִּתְקִיִּים בְּרָכָה עַל יָדוֹ בְּזֵה. (ושורה הברכה בהשגחתו).

טקסט הזוהר

וְאֵית בַּר נָשׁ דְּהוּא זְמִין לְאִתְקַיֶּימָא לְוֹטִין עַל יְדִיהּ, וּבְכָל מַה דִּישְׁגַּח לִיתִי לְוֹטִיָּא וּמֵאַרְהַ וּבְעִיתָא כְּגוֹן בְּלָעָם, דְּאִקְרִי רַע עֵין, דְּהוּא זְמִין בְּכָל בֵּישׁ, וְלֹא הָוָה זְמִין לְטָב. וְאַף עַל גַּב דְּבָרָה, בְּרִכְתִּיהּ לֹא בְּרִכָּתָא, וְלֹא אֲתִקְיִים. וְכַד הָוָה לִיִּט, כָּל מֵאן דְּלִיִּט

אתקיים, ואפילו ברגעא חדא, ועל דא כתיב, (במדבר כד) שתם העין. בכל אתר דעיניה שלטא אתלטיא.

תרגום לעברית

ויש אדם שמזמן שיתקומו על ידו קללות, ובכל מה שיתבונן יבאו קללות ומארה ובעתה, כמו בלעם שנקרא רע עין, שהיה מזמן לכל רע ולא היה מזמן לטוב, ואף על גב שפרה, ברכתו אינה ברכה ולא התקומה. וכשהיה מקלל, כל מה שקלל התקיים, ואפילו ברגע אחד, ועל זה כתוב (במדבר כד) שתם העין. בכל מקום שעינו שלטה - התקלל.

טקסט הזהיר

תא חזי מה כתיב. (במדבר כד) וישת אל המדבר פניו, בגין דיתער מההוא סטרא ההוא דשלטא תמן, וייתי בדלטוריא עליהו דישראל. מה כתיב בהו בכהני, (משלי כב) טוב עין הוא יבורה, דהוא הוה זמין בהאי, ושאר ברכתא באשגחותא דיליה. ועל דא תנינן, יסטי בר נש אפילו ממאה ארחין, ולא יארע בבר נש דאית ליה עינא פישא.

תרגום לעברית

בא וראה מה כתוב, (שם) וישת אל המדבר פניו, כדי שיתעורר מאותו צד שהוא שולט שם, ויבא בהלשנה על ישראל. מה כתוב בכהנים? (משלי כב) טוב עין הוא יבורה, שהוא היה מזמן לזה ושורה ברכה בהשגחה שלו. ועל זה שנינו, יסטה אדם אפילו ממאה דרכים ולא יפגש אדם שיש לו עין רעה.

טקסט הזהיר

אוף הקא ושלח ביד איש עתי, דהוא זמין להאי. ורשים להאי, וכהנא הוה אשתמודע ביה, חד עינא יתיר מאחרא פורתא. סורטא דעל עינא אתחפא בשערין סגיאין. מכחלא עינא, ולא מסתכל במישר. האי הוא בר נש זמין להאי, וכדקא חזי ליה. ועל דא כתיב ביד איש עתי.

אף כֹּאן, וְשָׁלַח בְּיַד אִישׁ עֲתִי - שֶׁהוּא מְזַמֵּן לָזֶה וְרָשׁוּם לָזֶה, וְהִכְהִין הָיָה מְכִיר בּוֹ עֵין אַחַת יוֹתֵר מֵאַחֶרֶת מְעַט. הָעוֹר שֶׁעַל הָעֵין מְכַסֶּה בְּשָׁעֲרוֹת רַבּוֹת, הָעֵין מְכַחֶלֶת וְלֹא מְסַתֵּפֶל יִשְׂרָאֵל, וְזֶהוּ הָאָדָם הַמְזַמֵּן לְכֹךָ וְהָרְאוּי לוֹ. וְעַל זֶה כָּתוּב בְּיַד אִישׁ עֲתִי.

טקסט הזוהר

בְּגוֹשׁ חֲלָבָא הָוָה בַּר נָשׁ, דְּבִכָּל אֲתֵר דְּמַחֵי בִידוּי, הָוָה מִית, וְלֹא הָוּוּ בְּנֵי נָשָׂא מְקַרְבִּין בְּהִדְיָה. בְּסוּרְיָא הָוָה בַּר נָשׁ, דְּבִכָּל אֲתֵר דְּאַסְתָּפֶל אֲפִילוּ לְטָב, כֹּלָא אֲתֵהֲפֹךְ לְבִישׁ. יוֹמָא חַד הָוָה חַד בַּר נָשׁ אֲזִיל בְּשׁוּקָא, וְהָוּוּ אֲנָפוּי נְהִירִין. אֲתָא הָהוּא בַּר נָשׁ וְאַסְתָּפֶל בֵּיהּ, וְאַתְבָּקַע עֵינֵיהּ. בְּגִין כֹּךָ, בְּכָלֵא הָוָה בַּר נָשׁ זְמִין, לְהָאִי וּלְהָאִי. וְעַל דָּא כָּתִיב טוֹב עֵין הוּא יְבֹרָה, אֵל תִּקְרִי יְבֹרָה אֱלֹא יְבֹרָה.

תרגום לעברית

בְּגוֹשׁ חֲלָב הָיָה אָדָם, שֶׁבְּכָל מְקוֹם שֶׁמָּכָה בִידוּי, הָיָה מִת, וְלֹא הָיוּ אֲנָשִׁים מְתַקְרְבִים אֵלָיו. בְּסוּרְיָא הָיָה אָדָם, שֶׁבְּכָל מְקוֹם שֶׁבּוֹ הִסְתָּפֶל, אֲפִילוּ לְטוֹב, הִכָּל הִתְהַפֵּךְ לְרַע. יוֹם אֶחָד הָיָה אִישׁ אֶחָד הוֹלֵךְ בְּשׁוּק, וְהָיוּ פָּנָיו מְאִירוֹת. בָּא אוֹתוֹ אִישׁ וְהִסְתָּפֶל בּוֹ, וְנִבְקָעָה עֵינוֹ. מִשּׁוֹם כֹּךָ לְכָל הָיָה אָדָם מוֹכֵן, לָזֶה וְלָזֶה. וְעַל זֶה כָּתוּב טוֹב עֵין הוּא יְבֹרָה, אֵל תִּקְרִי יְבֹרָה אֱלֹא יְבֹרָה.

טקסט הזוהר

וְתַאנָּא, הָאִי בַר נָשׁ דְּהָוָה אֲזִיל לְמַדְבָּרָא, כַּד מָטָא בֵּיהּ בְּהָהוּא שְׁעִירָא הָוָה סָלִיק לְטוּרָא, וְדַחֵי לֵיהּ בְּתֵרִין יְדוּי. וְלֹא הָוָה נְחִית לְפִלְגוֹת טוּרָא, עַד דְּאַתְעָבִיד שִׁיפִין שִׁיפִין. וְהָהוּא בַר נָשׁ הָוָה אָמַר, כֹּךָ יִמְחוּ עֲוֹנוֹת עַמָּךְ וְגו'. וּבְגִין דְּסָלִיק הָהוּא קְטִיגוּרְיָא וְאַתְעָבִיד סְנִיגוּרְיָא דִּישְׂרָאֵל, כַּדִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כֹּל חוֹבֵיָהּ דִּישְׂרָאֵל,

וְכָל מֶה דְּכָתִיב בְּאִינוֹן פִּתְקִין דְּלַעֲיָלָא, לְאַדְכָּרָא חוֹבֵייהוּ דְּבִנְי נָשָׂא, נָטִיל לֹון וּרְמִי לֹון
כְּהֵא גִוּוֹנָא, לְאַתֵּר דְּאַתְקָרִי מְצוּלוֹת יָם. הָדָא הוּא דְּכָתִיב, (מִיכָה ז') וְתִשְׁלִיךְ בְּמְצוּלוֹת
יָם כָּל חַטָּאתָם.

תרגום לעברית

וּלְמַדְנֹו, הָאִישׁ הַזֶּה שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ לַמְדָּבָר, כְּשֶׁהִגִּיעַ שָׁם אוֹתוֹ שְׁעִיר, הָיָה עוֹלָה לְהָר,
וְדוֹחָה אוֹתוֹ בְּשִׁמְי יָדָיו, וְלֹא הָיָה מִגִּיעַ לַחֲצִי הָהָר עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה אִיבָרִים אִיבָרִים, וְאוֹתוֹ
אִישׁ הָיָה אוֹמֵר: כֹּה יִמְחוּ עוֹנוֹת עִמָּךְ וְגו'. וּמִשּׁוֹם שֶׁעוֹלָה אוֹתוֹ קִטְגוֹר וְנַעֲשֶׂה סִנְגוֹר
שֶׁל יִשְׂרָאֵל, אִזּוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵת כָּל חַטָּאֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל מֶה שֶׁכָּתוּב בְּאוֹתָם פִּתְקִים
שֶׁלְמַעֲלָה לְהַזְכִּיר אֵת חַטָּאֵי בְּנֵי הָאָדָם, הוּא נוֹטֵל אוֹתָם וְזוֹרֵק אוֹתָם כְּמוֹ זֶה לְמָקוֹם
שֶׁנִּקְרָא מְצוּלוֹת יָם. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (מִיכָה ז') וְתִשְׁלִיךְ בְּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם.

טקסט הזהור

רַעִיָא מִהִימְנָא פְּקוּדָא (מ'ד) דָּא, לְמַפְלָח רַבָּא כְּהֵנָא פּוֹלְחָנָא דֶּהֱהוּא יוֹמָא כְּמָה
דְּאַצְטְרִיךְ, וְלַמְשַׁלַּח שְׁעִיר לְעִזְאִזְל. רְזָא דָּא כְּמָה דְּאַתְ אָמַר, בְּגִין לְאַתְפְּרָשָׁא מַעֲמָא
קַדִּישָׁא, וְלֹא יִתְבַּע חוֹבֵייהוֹן קָמִי מְלָכָא. וְלֹא יִקְטָרַג עַלִּייהוּ, דֶּהֱא לִית לִיה תְּקִיפּוֹ
וְשׁוֹלְטָנוֹ, (בֵּה) בַּר כַּד אֶתְקַר רּוֹגְזָא מְלַעֲיָלָא, וּבִהֵהוּא דוֹרוֹנָא אֶתְהַפֵּךְ לְכַתֵּר
אַפּוֹטְרוֹפּוֹסָא עַלִּייהוּ, וְעַל דָּא אֶתְדַּחֲיָא מְקָמִי מְלָכָא. וְהָא אוֹקִימְנָא, בְּגִין דְּאִיהוּ קִיץ כָּל
בְּשָׂר.

תרגום לעברית

מְצוּהָ זֶה, שֶׁיַּעֲבֹד הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶת עֲבוֹדַת אוֹתוֹ הַיּוֹם כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ, וְלַשְׁלַח שְׁעִיר לְעִזְאִזְל.
הַסּוּד הַזֶּה כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, כִּדִּי שִׁיפְרֵד מִהֶעָם הַקְדוּשׁ וְלֹא יִתְבַּע אֶת חַטָּאֵיהֶם לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
וְלֹא יִקְטָרַג עֲלֵיהֶם, שְׁהָרִי אֵין לוֹ תִקְוָה וְשִׁלְטוֹן (בֵּה) אֲלֹא רַק כְּשֶׁמִּתְחַזֵּק הָרָגִז מְלַמְעָלָה,
וּבְאוֹתוֹ דוֹרוֹן מִתְהַפֵּךְ אַחֵר כֹּה לְאַפּוֹטְרוֹפּוֹס עַלִּיהֶם, וְעַל כֵּן נִדְחָה מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ. וְהָרִי
בְּאַרְנוֹ, מִשּׁוֹם שֶׁהוּא קִיץ כָּל בְּשָׂר.

וְעָמָא קַדִּישָׁא יְהִיבִין לֵיהּ כְּמָה דְּאַצְטְרִיף לֵיהּ שְׁעִיר, וְרָזָא דָּא (בראשית כו) הֵן עָשׂוּ אַחֵי אִישׁ שְׁעִיר. כְּמָה דְּאִיהוּ בְּסִטֵּר דְּקַדּוּשָׁה דְּכַר וְנוֹקְבָא, אוּף הָכִי בְּסִטֵּר מְסַבּוּ דְּכַר וְנוֹקְבָא. מִתְּלָא אַמְרִי, לְכַלְבָּא אַרְמִי לֵיהּ גֵּרְמָא, יִלְחֹךְ עַפְרָא דְּרַגְלָהּ.

תרגום לעברית

וְהָעַם הַקָּדוֹשׁ נוֹתְנִים לוֹ כְּמוֹ שֶׁהוּא צָרִיךְ שְׁעִיר, וְסוּד זֶה - (בראשיתכו) הֵן עָשׂוּ אַחֵי אִישׁ שְׁעִיר. כְּמוֹ שֶׁהוּא בּוֹצֵד הַקָּדוֹשׁ זָכָר וְנוֹקְבָה, אִף כֵּן בּוֹצֵד הַטְּמֵאָה זָכָר וְנוֹקְבָה. מְשַׁל אֹמְרִים, זֶרֶק עֲצָם לְכָלֵב, וְהוּא יִלְחֹךְ אֶת עֶפֶר רַגְלָהּ.

טקסט הזוהר

שְׁאַלוּ לְבֶן זֹמָא, מַהוּ לְסְרוּסִי כְּלָבָא. אָמַר לָהֶם, (ויקרא כב) וּבְאַרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ, כָּל שְׂבָאֲרֻצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ. כְּמָה דְּאַצְטְרִיף עֲלָמָא לְהָאִי, הָכִי אַצְטְרִיף עֲלָמָא לְהָאִי. וְעַל דָּא אֲתָמֵר, (בראשית א) וַהֲנֵה טוֹב מְאֹד דָּא מְלֶאךָ הַמּוֹת. לִית לְבִטְלָא לֵיהּ מִן עֲלָמָא, עֲלָמָא אַצְטְרִיף לֵיהּ, אִף עַל גַּב דְּכַתִּיב בֵּיהּ, (ישעיה נו) וַהֲכִלְבִּים עֲזִי נִפְשׁ לֹא יִדְעוּ שְׂבָעָה וְגו', לֹא יִתְבַּטְּלוּן מִן עֲלָמָא. כָּלָא אַצְטְרִיף טוֹב וָרַע.

תרגום לעברית

שְׁאַלוּ אֶת בֶּן זֹמָא, הָאֵם לְסָרְס כְּלָב? אָמַר לָהֶם, (ויקרא כב) וּבְאַרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ, כָּל שְׂבָאֲרֻצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ. כְּמוֹ שֶׁהָעוֹלָם צָרִיךְ אֶת זֶה, כֵּן צָרִיךְ הָעוֹלָם אֶת זֶה. וְעַל זֶה נֹאמֵר, (בראשית א) וַהֲנֵה טוֹב מְאֹד - זֶה מְלֶאךָ הַמּוֹת, אֵין לְבִטְלוֹ מִן הָעוֹלָם, שֶׁהָעוֹלָם צָרִיךְ אוֹתוֹ. אִף עַל גַּב שְׂכָתוֹב בּוֹ (ישעיה נב) וַהֲכִלְבִּים עֲזִי נִפְשׁ לֹא יִדְעוּ שְׂבָעָה וְגו', לֹא יִתְבַּטְּלוּ מִן הָעוֹלָם. הַכֹּל צָרִיךְ, טוֹב וָרַע.

וּמִשּׁוּם כֵּן יֵשׁ לָנוּ בַּיּוֹם הַזֶּה לְזֶרֶק עֲצָם לְכָלֵב, עַד שֶׁהוּא גּוֹרֵר, יִכָּנֵס מִי שְׂיִכָּנֵס לְהִיכַל הַמֶּלֶךְ, וְאֵין מִי שְׂיִמָּחָה בְּיָדוֹ. אַחֵר כֵּן יִכְשַׁכֵּשׁ בְּזַנְבוֹ.

ובגני כה אית לן ביומא דא למרמי ליה גרמא לכלבא, עד דאיהו גריר, זיעול מאן דייעול לגבי היכלא דמלכא, ולית מאן דימחי בידוי. לבתר יכשפש ליה בזנביה. מה כתיב והתודה עליו את כל עונות בני ישראל, וכתיב ונשא השעיר עליו את כל עונותם. כיון דאיהו חמי האי שעיר. תיאובתיה לגביה, ולאשתכללא בהדיה, ולא ידע מאינון חובין דקא נטיל שעיר. תב לגבייהו דישראל, חמי לון בלא חובין, בלא פשעין, דהא בלהו שראן ברישא דשעיר, סליק לעילא, ושבח לון קמי קודשא בריה הוא. וקודשא בריה הוא חמי סהדותא דההוא מקטרגא, והואיל ותיאובתיה לרחמא על עמיה, אף על גב דאיהו ידע כל עובדא, חס עלייהון דישראל.

תרגום לעברית

מה כתוב? והתודה עליו את כל עונות בני ישראל, וכתוב ונשא השעיר עליו את כל עונותם. כיון שהוא רואה את השעיר הזה, תשוקתו אליו ולהתתקן עמו, ולא יודע מאותם החטאים שנוטל השעיר. הוא שב אל ישראל, רואה אותם בלי חטאים, בלי פשעים, שהרי כלם שורים על ראש השעיר, עולה למעלה ומשבח אותם לפני הקדוש ברוך הוא. והקדוש ברוך הוא רואה את עדות אותו המקטרג, והואיל ותשוקתו לרחם על עמו, אף על גב שהוא יודע את כל המעשה, הוא חס על ישראל.

טקסט הזוהר

וכלא שריא בדא, בגין דלא יתער רזא דדינא מלעילא, ויתקף האי וישתצון בני עלמא, דהא דא מסטרא דדינא קשיא קא אתי. ואי יתער האי, בחובי בני אינשא אתער. דהא לית ליה אתערין לסלקא לעילא לאתערא דינא קשיא בר בדיל חובי בני נשא. דהא בשעתא דבר נש עביד חובא, אתכנש האי, וכמה אלה סייען דיליה, ומתכנפי תמן,

וְנִטְלִי לִיָּהּ, וְסִלְקִי לְעִילָא רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן. וְעַל כֵּלָּא יְהֵב קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵיטָא לְיִשְׂרָאֵל לְאַשְׁתְּזָבָא מִכָּל סְטָרִין. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים קמד) אֲשֶׁרִי הָעָם שָׁכְכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעָם שֵׁי' אֱלֹהִיו. (ע"כ רעיא מהימנא)

תרגום לעברית

והכל שורה על זה, כדי שלא יעורר את סוד הדין למעלה, וזה יתחזק וישמדו בני העולם, שהרי זה בא מצד הדין הקשה, ואם זה יתעורר, הוא מתעורר בחטאי בני האדם, שהרי אין לו התעוררות לעלות למעלה לעורר דין קשה רק משום חטאי בני אדם. שהרי בשעה שאדם עושה חטא, זה מתאסף, וכמה אלפים מסיעים שלו, ומתכנסים שם ונוטלים אותו ועולים למעלה. הרחמן יצילנו. ועל הכל נותן הקדוש ברוך הוא עצה לישראל להנצל מכל הצדדים, ועל זה כתוב, (תהלים קמה) אֲשֶׁרִי הָעָם שָׁכְכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעָם שֵׁה' אֱלֹהִיו. (עד כאן הרעיא מהימנא).

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ס"ד ע"א) ◆

טקסט הזוהר

תַּאנָּא, (ויקרא טז) וּמֵאֵת עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי שְׁעִירֵי עִזִּים לְחַטָּאת, וּמֵאֵת עֲדַת בְּגִין דִּיהָא מְכָלְהוּ, וַיִּתְּכַפֵּר לְכָלְהוּ. דְּהָא כָּל חוּבֵייהוּ דְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵכָא תְּלִיז, וְכָלְהוּ מִתְּכַפְּרִי בְּדָא.

תרגום לעברית

למדנו, ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת. ומאת עדת, כדי שיהיה מכלם ויתכפר לכלם, שהרי כל חטאי בני ישראל כאן תלויים, וכלם מתכפרים בזה, ולא מספיק מאיש אחד. ומאיזה מקום נלקחים? מאותן קפות שבעזרה נוטלים שֶׁכֶר, ומביאים אותם מאותם דמים שהיו מכלם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

